

Шивача се растрепералъ и приплѣднѣлъ, но въ сѣщото врѣме тръгнѣлъ рѣшително при болната. Непознатия го послѣдвалъ отъ любопитство.

По примѣра на непознатия, шивача поискалъ корито и и топла вода. Всичко му дали. Той съблѣкълъ болната и като ѝ турилъ въ коритото, почнѣлъ да ѝ полива съ вода. Болната запъшкала и слѣдъ това прѣмрѣла. Като свършилъ поливането, шивача ѝ облѣкълъ и турилъ на кревата. Слѣдъ това почнѣлъ да духа. Духнѣлъ веднѣжъ, духнѣлъ дваждъ, триждъ, духнѣлъ десетъ пѣти—нищо не помага. Болната лежи като умрѣла.

Хвукнѣлъ нашия шивачъ изъ стаята, нищо не вижда около си. Послѣ пакъ се заловилъ да духа: духалъ, духалъ цѣлъ часъ, духалъ петъ часа, посинѣлъ вече отъ духанье, но все напраздно—болната лежи като умрѣла!

Въ отчаението си, обърнѣлъ се къмъ непознатия:

— Какво да направѣжъ? Какъ да ѝ духамъ вече? Научи ме за Бога, инѣкъ ще пропадна.

— Добрѣ, ще те научѣ, но ако ми кажешъ кждѣ дѣна третята жълтица?

— Охъ, ти се за старото. Че отъ кждѣ да знажъ? Азъ не съмъ ѝ взималъ. Помогни ми, моля ти се, бѣди тѣй добъръ! Видишъ, че ще ме обѣсѣтъ!

— Кажи по-прѣди кждѣ е третята жълтица?

Между това господаря видѣлъ, че лѣкаря нищо нѣма да помогне и заповѣдалъ да го убѣсѣтъ. Турили вжето на шията му и го повели къмъ бѣсилката Шивача се противи, плаче и все моли непознатия: „Духни, моля ти се! Послушай ме, духни! Нищо нѣма да загубишъ, ако духнешъ.“

— Добрѣ, но кажи кой взе третята жълтица!

Покачили го на бѣсилката и той все отговарялъ: „Незнамъ, не съмъ ѝ взималъ!“ Тогава непознатия го съжалилъ и казвалъ на господаря:

— Освободѣте този нещастникъ, който се е завзелъ за работа, която не е за него. Азъ ще излѣкувамъ дѣщеря ви.

Освободили шивача и непознатия влѣзълъ при болната. Духнѣлъ веднѣжъ—отговорила си очитѣ, духнѣлъ дваждъ—из-